

**FRÅGOR TILL DEN NOMINERADE
KOMMISSIONSLEDAMOTEN****Maria Luís ALBUQUERQUE****Finansiella tjänster****1. Allmän kompetens, engagemang för EU och personlig oavhängighet**

Vilka av dina personliga kvalifikationer och erfarenheter är särskilt viktiga för uppdraget som kommissionsledamot och främjandet av det europeiska allmänintresset, särskilt inom det område som du skulle ansvara för? Hur kommer du att bidra till genomförandet av kommissionens politiska riktlinjer? Hur kommer du att genomföra jämställdhetsintegrering och integrera ett jämställdhetsperspektiv i alla politikområden inom ditt ansvarsområde? Hur kommer du att genomföra integreringen av ett ungdomsperspektiv?

På vilket sätt kan du inför parlamentet garantera din personliga oavhängighet, och hur kan du garantera att din tidigare, nuvarande eller framtida verksamhet inte på något sätt skulle kunna innebära att fullgörandet av dina skyldigheter inom kommissionen ifrågasätts?

Jag är utbildad ekonom. Under hela mitt yrkesliv, både inom den offentliga och den privata sektorn, har jag arbetat med finansiella frågor ur ett flertal olika perspektiv. Som föreläsare på universitetet undervisade jag i makroekonomi och finansiell matematik. Jag kombinerade mina teoretiska kunskaper med direkta politiska erfarenheter i finansministeriet när jag arbetade på generaldirektoratet för statskassan, och som rådgivare till statssekreteraren med ansvar för statskassan samt finansiella frågor. Senare var jag också ansvarig för den ekonomiska förvaltningen av REFER, ett statsägt företag på området järnvägsinfrastruktur. Min erfarenhet som chef för ”emission och marknader” vid den nationella statsskuldsmyndigheten gjorde mig fullt medveten om de djupa kopplingarna mellan offentliga budgetar, marknadssentiment och finansiell stabilitet. I min roll ingick att företräda skuldförvaltningskontoret i EU:s kommittéer, nämligen underkommittén för marknader för statspapper och arbetsgruppen för samordnade åtgärder, en expertgrupp med uppgift att diskutera EU:s finansieringsinstrument för att hantera statskulds krisen. De erfarenheterna var avgörande för att hjälpa mig att hantera de utmanande befattningarna som biträdande finansminister och finansminister – vid en tidpunkt då Portugal stod inför en akut ekonomisk och monetär kris. I fyra och ett halvt år deltog jag i alla Ekofin- och Eurogruppsmöten och hade ett nära samarbete med många EU-institutioner, däribland Europeiska kommissionen. Mina politiska färdigheter fördjupades ytterligare under åren som ledamot av det nationella parlamentet. Som parlamentsledamot ingick jag i utskottet för EU-frågor – där jag arbetade för att säkerställa fortsatta nära förbindelser mellan Portugal och EU:s organ.

Jag kombinerar denna grundliga erfarenhet av den offentliga sektorn med en djup förståelse av hur finansmarknaderna fungerar och vilken inverkan EU-regler och nationella regler har ute på fältet, som stärktes genom mitt arbete på Arrow Global, plc, en leverantör av kreditförvaltningstjänster, och på den globala banken Morgan Stanley. Jag hade också förmånen att vara medlem i högnivåforumet om kapitalmarknadsunionen, som inrättades av kommissionen 2019. Vår rapport bidrog till kommissionens initiativ för att främja kapitalmarknadsunionen, och innehöll rekommendationer som fortfarande är mycket relevanta för genomförandet av ordförande Ursula von der Leyens politiska prioriteringar.

Under de senaste femton åren har jag varit delaktig i viktiga förhandlingar och beslut som syftar till att ge oss de rätta verktygen för att förhindra nya finansiella kriser och kriser i euroområdet – bland annat inrättandet av bankunionen. Mina upplevelser av dessa kriser och efterdyningarna av dem, med de negativa konsekvenser de hade för invånarna i hela EU samt deras förtroende för EU-institutionerna, gjorde mig ännu mer engagerad i det europeiska projektet. Jag är fast övertygad om att lösningen på sådana kriser endast kan uppnås genom att tillsammans arbeta för det allmänna bästa. Jag är därför en fast anhängare av att bygga en union grundad på subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och att gå vidare på alla de områden där bättre resultat uppnås genom gemensamma insatser än genom insatser på nationell nivå. Därför tar jag ansvaret att ingå i kommissionen

– om jag blir godkänd – på största allvar. Det är ett åtagande med mycket stort ansvar, eftersom det är avgörande att säkerställa att alla medlemsstater, individer och företag i hela EU har förståelse för och aktivt deltar i att stärka den finansiella kapaciteten för att minska ojämlikheten inom och mellan länder och öka välståndet, och på så sätt uppnå vårt mål om ökad konkurrenskraft.

Om jag utnämns till kommissionsledamot kommer jag att använda alla dessa yrkeserfarenheter och kunskaper för att utveckla en europeisk spar- och investeringsunion som omfattar bank- och kapitalmarknader, finansiell stabilitet, kostnadskonkurrenskraft, i syfte att skapa bättre möjligheter för invånarna att förbättra sin finansiella situation, frigöra privata investeringar och genomföra den gröna, digitala och sociala omställningen. Jag kommer också att fokusera på genomförandet och efterlevnaden av reglerna rörande finansiella tjänster, särskilt för att bekämpa ekonomisk brottslighet och skärpa EU-sanktionerna, sträva efter att förenkla reglerna när så är möjligt för att göra de enskildas liv enklare och underlätta för företagen, och fullfölja insatserna på alla områden som min uppdragsbeskrivning omfattar.

Jag är högst medveten om att kvinnor fortfarande är underrepresenterade på alla nivåer. Jag är också medveten om att invånarna, i synnerhet de unga och kvinnorna, ofta inte har de kunskaper som krävs för att sköta sin ekonomi eller kunna navigera genom det snabbt föränderliga och alltmer komplexa finansiella ekosystemet. Jag välkomnar Europaparlamentets starka stöd för att jämställdhetsintegrering och ungdomsfrågor beaktas inom alla politikområden. Jag kommer vidare att säkerställa en jämn könsfördelning i mitt eget arbetslag. Inom mitt ansvarsområde – om jag blir godkänd – och i linje med uppdragsbeskrivningen, skulle jag vilja lägga särskilt fokus på finansiell kompetens som ett sätt att ta itu med båda dessa utmaningar. Jag åtar mig att hålla årliga dialoger med ungdomar, och att hålla den första dialogen under mina första hundra dagar i ämbetet. Jag kommer att följa uppförandekoden för kommissionsledamöter till bokstav och anda, vilket innebär att jag kommer att uppdatera min intresseförklaring, som finns offentligt tillgänglig, om uppförandekoden skulle ändras. Jag kommer att undvika uppdrag eller situationer som kan leda till att mitt oberoende, min opartiskhet och min disponibilitet gentemot kommissionen ifrågasätts. Jag kommer att informera kommissionens ordförande om alla situationer som kan leda till en intressekonflikt vid utövandet av mina offentliga plikter. Det är min fasta tro att ansvarsskyldighet och öppenhet inte bara är ett krav, utan en moralisk nödvändighet, som jag är positiv till att upprätthålla.

Jag kommer att fullt ut respektera EU-fördragen och skyldigheten att alltid agera i unionens intresse. Jag känner mig djupt hedrad över att återigen ha möjlighet att tjäna det allmänna bästa. Jag kommer att använda all den erfarenhet och sakkunskap som jag har förvärvat i mina olika roller uteslutande till att tjäna unionens intresse.

2. Förvaltning av ansvarsområdet och samarbete med Europaparlamentet

Kan du åta dig att vederbörligen informera parlamentet om ditt och dina avdelningars handlande? I vilket avseende anser du att du är redovisningsskyldig inför parlamentet?

Vilka specifika åtaganden är du beredd att göra när det gäller dina kontakter med och din närvaro i parlamentet, både i utskotten och i kammaren, samt när det gäller transparens, samarbete och effektiv uppföljning av parlamentets ståndpunkter och begäranden om lagstiftningsinitiativ? Är du beredd att i god tid förse parlamentet med uppgifter och handlingar på samma villkor som rådet när det gäller planerade initiativ och pågående förfaranden?

Om jag utnämns skulle jag känna mig privilegierad, ödmjuk och hedrad att få bli en del av kommissionskollegiet. Som ledamot av kollegiet kommer jag att stödja den gemensamma politiska dagordningen och, utan att åsidosätta kollegialitetsprincipen, ta det politiska ansvaret för verksamheten inom mitt ansvarsområde. Om jag utnämns kommer jag att utföra mina uppgifter i fullt samarbete med övriga kommissionsledamöter, i enlighet med arbetsmetoderna, och i linje med de interinstitutionella fleråriga programplaneringsbesluten.

Jag åtar mig att samarbeta med parlamentet i alla skeden av både den politiska beslutsprocessen och den politiska dialogen, och att upprätthålla en förbindelse som bygger på öppenhet, insyn, ömsesidigt förtroende, regelbunden rapportering och informationsutbyte, för att i synnerhet göra det möjligt för parlamentet att utöva sin demokratiska tillsyn på ett effektivt sätt. Om jag blir utnämnd kommer jag att uppmärksamt lyssna på Europaparlamentet och samarbeta med kommissionskollegiet för att tillmötesgå dess önskemål. Jag kommer i synnerhet att ha ett nära samarbete med Europaparlamentets utskott för ekonomi och valutafrågor, som är det huvudansvariga utskottet inom mitt arbetsområde. Jag kommer regelbundet att informera dess ledamöter och arbeta med andra relevanta utskott som parlamentet beslutar att utse till ansvariga utskott, samt delta i relevanta debatter under plenarsessioner.

På samma sätt kommer mitt kansli och GD FISMA, den avdelning som jag kommer att ansvara för om jag utnämns, att samarbeta med Europaparlamentet och utskottet för ekonomi och valutafrågor på grundval av principerna om förtroende, transparens, ett dubbelriktat informationsflöde och ömsesidigt bistånd samt förståelse av kravet på full ansvarsskyldighet gentemot Europaparlamentet.

Jag är väl medveten om att resultat endast kan uppnås genom effektivt och lojalt samarbete, såväl i den politiska dialogen som vid lagstiftningsinitiativ. Jag kommer arbeta för att uppnå samförstånd i enlighet med principerna i 2010 års ramavtal och 2016 års interinstitutionella avtal om bättre lagstiftning. Jag stöder helhjärtat kommissionsordförandens avsikt att stärka de särskilda förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen och är beredd att personligen delta i viktiga trepartsförhandlingar och att underlätta aktiv och regelbunden närvaro vid utskottssammanträden, ett regelbundet och direkt informationsflöde med parlamentsutskottets ordförande, tillgång till bilaterala möten och direkt kommunikation med utskottsledamöter samt tillhandahållande av snabb och tydlig information och uppföljning av de synpunkter som framförs.

Jag åtar mig också att fullt ut genomföra fördragen, det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning och ramavtalet. Europaparlamentet och rådet är enligt EU-fördragen medlagstiftare inom ramen för det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och jag kommer att respektera principen om likabehandling för båda institutionerna. Jag stöder Ursula von der Leyens åtagande att stärka Europaparlamentets initiativrätt och kommissionens åtagande att följa upp parlamentets resolutioner.

Frågor från utskottet för ekonomi och valutafrågor

Kapitalmarknadsunionen

3. Vad är din syn på hur kapitalmarknadsunionen/spar- och investeringsunionen ska kunna utvecklas? Vilka konkreta åtgärder kommer du att vidta för att utveckla den och inom vilka tidsramar? I vilken utsträckning kommer dessa åtgärder att beakta de specifika rekommendationerna i rapporterna från Letta, Noyer och Draghi?

En spar- och investeringsunion som skulle omfatta kapitalmarknadsunionen och bankunionen har, med rätta, fått stor uppmärksamhet på senare tid och ingår bland ordförandens prioriterade åtaganden. Det glädjer mig att det har blivit allmänt erkänt att en utveckling av EU:s kapitalmarknader i dag helt klart är ett måste, och inte bara något som är bra att ha, om vi ska kunna finansiera våra ambitiösa politiska mål såsom den gröna, digitala och sociala omställningen på ett hållbart sätt. Den politiska dynamik bakom spar- och investeringsunionen som jag bevitnat kan bidra till positiva förändringar, men endast om den omsätts i konkreta politiska åtgärder.

Jag har en tydlig vision: spar- och investeringsunionen bör vara ett viktigt instrument för att nå EU:s övergripande mål att stärka unionens hållbara konkurrenskraft och underlätta omställningen. Spar- och investeringsunionen kommer att komplettera och främja andra viktiga EU-initiativ, såsom en ren industriell giv. De offentliga myndigheterna kan inte uppnå detta på egen hand – alla berörda parter, inklusive från näringslivet och det civila samhället, måste involveras och ta ansvar för reformerna. För att bygga upp unionen för sparande och investeringar krävs framsteg inom ett antal arbetsområden för att alla medlemsstater och berörda parter ska kunna dra nytta av starka, integrerade finansmarknader och välutvecklade inhemska marknader, och ingen ska hamna på efterkälken. Utan väl fungerande kapitalmarknader på både EU-nivå och nationell nivå kan vi inte tillgodose våra investeringsbehov under de kommande åren.

Om jag godkänns som kommissionsledamot vill jag utveckla spar- och investeringsunionen så att den främjar konkurrenskraft, välbefinnande och rättvisa för alla enskilda och företag i EU. Vårt främsta mål bör vara att EU:s besparingar kanaliseras så effektivt som möjligt för att finansiera produktiva och strategiska investeringar och maximera fördelarna för enskilda och företag. Om jag godkänns vill jag bygga upp både kapitalmarknadsunionen och bankunionen på ett sammanhållet sätt, så att spar- och investeringsunionen kan hjälpa EU att nå en ”brytpunkt” där högre tillväxt, ökad konkurrenskraft och välbefinnandesskapande för hushållen blir självförstärkande. Detta kommer att kräva gemensamma oförminskade ansträngningar, och det finns ingen fast ”mållinje”.

Att integrera bankerna i spar- och investeringsunionen tror jag kommer att vara avgörande, eftersom de spelar en nyckelroll när det gäller att koppla samman sparande och investeringar i Europa. För det första kommer bankerna att fortsätta att inneha en betydande del av invånarnas besparingar, och kommer att tillhandahålla nödvändig finansiering till de flesta företag i Europa. För det andra är starka europeiska banker som bedriver verksamhet över gränserna nödvändiga för viktiga kapitalmarknadstjänster såsom notering och handel. För det tredje skulle integrerade bankmarknader även bidra till en effektivare fördelning av medlen i hela EU:s ekonomi. Jag tror att ambitiösa resultat i ärenden som rör centrala strukturella inslag i bankunionen, särskilt den pågående reformen av

av ramen för krishantering och insättningsgaranti och inrättandet av ett europeiskt insättningsgarantisystem, kommer bidra till fortsatt integrering av banksektorn och ökad finansiell stabilitet. För framsteg fordras dock engagemang och stöd på högsta politiska nivå i EU från Europaparlamentet och medlemsstaterna.

Medborgarna måste stå i centrum för spar- och investeringsunionen. De kan bli de stora vinnarna i spar- och investeringsunionen, och kommer att vara viktiga för att den ska lyckas. De måste få större behållning av EU:s kapital- och bankmarknader och få ökad hjälp med att bygga upp hushållens förmögenhet. Medborgarna bör kunna sätta en större del av sina besparingar ”i arbete” på kapitalmarknaderna och samtidigt skyddas på lämpligt sätt, vilket skulle möjliggöra en diversifiering av finansieringen av investeringar i hela EU och tillhandahålla det kapital som EU-företagen akut behöver för att konkurrera, vara innovativa och bejaka den gröna, digitala och sociala omställningen på ett hållbart sätt.

Jag kommer från ett land i unionens utkant och är högst medveten om att enskilda och företags situation och behov i fråga om besparingar och investeringar skiljer sig åt avsevärt mellan olika medlemsstater. Unionen för sparande och investeringar måste fungera för alla medlemsstater, oavsett storlek, nuvarande nivå på kapitalmarknadsutvecklingen eller ekonomiskt läge. Vi måste fokusera på utvecklingen av djupa och integrerade kapitalmarknader på EU-nivå, som bygger på starka och välutvecklade kapitalmarknader i alla medlemsstater. För att åstadkomma detta måste medlemsstaterna ta fullt ansvar för spar- och investeringsunionen och aktivt engagera sig i att kartlägga vad som fungerar väl och mindre väl. Detta kommer att göra det möjligt att anta bästa praxis på EU-nivå och även stödja den lokala marknadsutvecklingen. Jag har länge varit involverad i projektet rörande kapitalmarknadsunionen och har en god förståelse för vad som fungerar och inte fungerar. Om jag blir godkänd kommer jag att bygga vidare på tidigare insatser och lärdomar och i synnerhet beakta alla berörda parter synpunkter. Jag ser därför framför mig att vissa av unionens åtgärder för att underlätta sparande och investeringar kan vara ”nedifrån och upp” och därmed ledas och genomföras av medlemsstaterna, med stöd och samordning från kommissionen. Stödet från er parlamentsledamöter kommer att vara av största vikt för detta ändamål.

När det gäller tidsfrister och konkreta åtgärder skulle jag, om jag blir godkänd, inom de första månaderna efter det att jag tillträtt lägga fram en övergripande strategi för hur EU, medlemsstaterna och marknadsaktörerna beslutsamt kan föra arbetet med unionen för sparande och investeringar framåt. Med detta i åtanke och med tanke på den politiska dynamik som just nu kännetecknar unionen för sparande och investeringar, anser jag att de politiska insatserna bör inriktas på en begränsad uppsättning omvandlingsåtgärder som kan genomföras inom en femårsperiod. Jag anser också att detta bör ske med mindre reglering än vi har sett under de senaste åren. Bland initiativen inom ramen för unionen för sparande och investeringar bör även ingå förslag för att förenkla och minska regelbördan, särskilt för de små och medelstora företagen.

När jag formulerar prioriteringarna för unionen för sparande och investeringar vill jag bygga vidare på Europaparlamentets och rådets arbete och på de senaste rapporterna från Enrico Letta och Mario Draghi samt andra rapporter som utfärdats på nationell nivå, särskilt Noyer-rapporten, samt underlätta en strategi som omfattar hela EU. I dessa bidrag har ett antal viktiga frågor framhållits, bland annat behovet av att öka incitamenten för affärsänglar och privata/offentliga investerare av såddkapital, att göra de europeiska aktiemarknaderna mer attraktiva för börsintroduktioner och för företagen efter att de börsintroducerats, att minska fragmenteringen av lagstiftningen på områden som insolvens, skatter eller finansmarknadsinfrastruktur, att uppmuntra icke-professionella investeringar, bland annat genom att erbjuda långsiktiga sparprodukter, att stärka den finansiella kompetensen, att se över regelverket för värdepapperisering, och att göra framsteg i riktning mot en mer omfattande och integrerad tillsyn.

Sådana reformer är utan tvekan nödvändiga. Innan jag beslutar om vad som ska föreslås kommer jag, om jag godkänns som kommissionsledamot, att vilja titta närmare på vilka de största problemen är och diskutera vidare med Europaparlamentet, medlemsstaterna och alla berörda parter för att identifiera våra gemensamma prioriteringar. Jag är till exempel medveten om att kommissionens avdelningar har anordnat en första diskussion om att identifiera hinder för integration av handel och efterhandel och för expansion av investeringsfonder som investerar i innovativa företag och tillväxtföretag. En studie ämnad att ge ökade kunskaper om dessa hinder för konsolidering ska slutföras under nästa år. Jag är också medveten om att kommissionens avdelningar i oktober inledde ett offentligt samråd om hur värdepapperisering skulle kunna återinföras. Även på andra områden, såsom förbättringen av tillsynssystemet på EU-nivå, planerar jag, om jag blir godkänd, att ingående samråda och samarbeta med alla berörda parter för att bedöma i vilken utsträckning de befintliga verktygen används effektivt och om fler strukturella förändringar skulle behövas. Alla dessa undersökningar och dialoger kommer att vara avgörande för vilka åtgärder jag, om jag blir godkänd som kommissionsledamot, under de kommande månaderna kommer att vidta i nära samarbete med övriga kommissionsledamöter och, i slutändan, för att nå vårt gemensamma mål om en mer konkurrenskraftig och rättvis union.

4. Hur tänker du vidareutveckla unionens marknadsinfrastruktur (efter handel) som en grund för ytterligare marknadsintegration? Tror du att den nyligen genomförda översynen av Emir kommer att leda till att clearingverksamheten för derivat denominerade i euro verkligen tas till EU:s finanscentrum? Vilka åtgärder kommer du att vidta för att utforma en enkel och billig spar- och investeringsprodukt i unionen så en lämplig skyddsnivå för icke-professionella konsumenter och investerare säkerställs och deltagandet på kapitalmarknaderna ökar? Vilka initiativ kommer du att ta för att förbättra folks finanskunskaper? Anser du att värdepapperiseringsreglerna ska ändras nu eller när kapitalmarknadsunionen genomförs fullt ut och hur skulle det kunna påverka unionens finansiella stabilitet? Planerar du att lägga fram en lagstiftningsreform för att anpassa tillsynsramen för kapitalmarknaderna, med SSM som exempel?

Finansmarknadsinfrastrukturer, inbegripet de som tillhandahåller efterhandelstjänster, är avgörande för att EU:s kapitalmarknader ska fungera. De måste vara motståndskraftiga, effektiva och innovativa, om våra finansmarknader ska förbli globalt konkurrenskraftiga. Tyvärr finns det hinder för skapandet av en verklig inre marknad för efterhandelstjänster i EU. Vissa framsteg har gjorts när det gäller att undanröja dessa hinder, men många hinder återstår, vilket framhålls i de senaste expertrapporterna på hög nivå.

Nyligen anordnade kommissionens avdelningar en diskussion mellan de berörda parterna kring en kartläggning av de återstående hindren för en integrering av handels- och efterhandelstjänster. En studie ämnad att ge ökade insikter ska slutföras under nästa år. Det pågår arbete på andra områden av relevans för kapitalmarknadsunionen, däribland bolagsrätt och insolvenslagstiftning, och jag kommer, om jag blir godkänd, att samarbeta med i synnerhet kommissionsledamoten med ansvar för demokrati, rättvisa och rättsstatsprincipen för att se till att vi rör oss i samma riktning för att hjälpa företagen och utveckla den inre marknaden så att konsumenterna och de icke-professionella investerarna ges lämpligt skydd samtidigt som de relevanta reglerna förenklas och konkurrenskraften understöds. Det står redan nu klart för mig att vi måste arbeta vidare med att undanröja hindren för en marknadsdriven integrering av marknaden för efterhandelstjänster.

En nyckelroll när det gäller att hantera risker på kapitalmarknaderna och verka för att de fungerar väl spelas av centrala motparter. Centrala motparter är därför avgörande för att skapa en framgångsrik kapitalmarknadsunion. I den nyligen genomförda översynen av förordningen om Europas marknadsinfrastrukturer, Emir 3, som Europaparlamentet och rådet enades om i februari i år, fastställs en ram för att främja konkurrenskraftiga och attraktiva clearingmarknader i EU och samtidigt säkerställa finansiell stabilitet.

Även om den slutliga kompromiss som medlagstiftarna nådde om det aktiva kontot är mindre ambitiös än vad kommissionen föreslog, skapar den en balans mellan en kraftfullare reglering och en marknadsstyrd strategi. Det är ett första steg mot att minska det alltför stora beroendet av i huvudsak systemiska centrala motparter från tredjeländ och minska de därmed sammanhängande riskerna. Det aktiva kontot, i kombination med andra åtgärder för att göra EU:s clearingmarknader mer attraktiva och konkurrenskraftiga, bör stimulera en process där clearingen i EU fortsätter att utvecklas och EU:s finansmarknaders alltför stora beroende av vissa centrala motparter från tredjeländ minskas. Emir 3 kommer att göra det möjligt för EU att noggrant övervaka i vilken utsträckning en kombination av dessa åtgärder ger önskat resultat. Jag skulle uppmantra marknadsaktörerna att på bästa sätt utnyttja de möjligheter som erbjuds och bidra till att utveckla en fungerande och likvid clearingmarknad i EU och minska de potentiella riskerna för EU:s finansiella stabilitet.

När det gäller en enkel och billig spar- och investeringsprodukt vill jag betona behovet av att utveckla en verklig inre marknad för sådana produkter genom att underlätta för icke-professionella investerare att få tillgång till sådana produkter och skapa incitament för dem att skaffa sig tillgång till dem. Om jag blir godkänd kommer jag att samarbeta med alla berörda parter för att fastställa den bästa vägen framåt som på lämpligt sätt sammanväger alla berörda intressen. Detta bör säkerställa att icke-professionella investerare kan fatta välgrundade investeringsbeslut, är skyddade på lämpligt sätt och kan investera i kapitalmarknader till rättvisa villkor. Endast om de icke-professionella investerarna kan lita på att marknaderna ger dem skälig avkastning och uppfyller deras preferenser när det gäller att stödja till exempel hållbara projekt, kommer de att känna sig motiverade att investera mer. Det är dessutom ytterst viktigt att förbättra den finansiella och digitala kompetensen, så att de icke-professionella investerarna kan fatta välgrundade beslut och undvika ekonomiska bedrägerier. I dessa frågor skulle jag också vilja hänvisa parlamentsledamöterna till mitt svar på den skriftliga frågan nr 8.

Värdepapperisering är utan tvekan viktig, men det är viktigt att förstå problemen på den marknaden innan man diskuterar hur de ska åtgärdas. Jag tycker därför det är bra att kommissionens avdelningar har inlett ett riktat offentligt samråd om värdepapperisering. Utifrån resultatet kommer jag, om jag godkänns, kunna dra slutsatser om det bästa tillvägagångssättet när det gäller både tidpunkten för och innehållet i eventuella förslag. Om det visar

sig att det krävs omedelbara åtgärder, måste vi agera. Vi måste naturligtvis se till att den finansiella stabiliteten inte äventyras av de åtgärder vi tar – eller inte tar.

Skillnaderna i reglering och tillsyn hämmar utvecklingen av integrerade kapitalmarknader, vilket ökar kostnaderna och minskar konkurrenskraften. Många av dessa skillnader kan också vara till nackdel för investerare som kan åtnjuta olika skydd i olika medlemsstater. Ett förbättrat tillsynssystem på EU-nivå kan vara en viktig faktor för att frigöra den fulla potentialen i våra kapitalmarknader genom att minska ineffektivitet, förverkliga stordriftsfördelar och skapa förtroende för marknadernas funktion. Det skulle bidra till att minska regelbördan. Det finns olika sätt att förbättra tillsynen. Ett sätt är gemensam tillsyn på EU-nivå där en enda tillsynsmyndighet övervakar vissa marknadsaktörer (t.ex. den gemensamma tillsynsmekanismen inom banksektorn) i olika medlemsstater. Ett annat sätt är att se till att de nationella tillsynsmyndigheterna verkar sida vid sida men bättre samordnar sina strategier och resultat och därmed gemensamt utövar en enhetlig tillsyn. Om jag godkänns, planerar jag att ingående samråda och samarbeta med alla berörda parter om behovet av att förbättra tillsynsarrangemangen inom EU. Utifrån deras synpunkter skulle sedan olika alternativ för att förbättra tillsynssystemet studeras och en lämplig väg framåt föreslås. Jag kommer, om jag blir godkänd, att räkna med Europaparlamentets och medlemsstaternas stöd i denna process.

Bankunionen

5. Hur tänker du prioritera fullbordandet av bankunionen? I linje med parametrarna i din uppdragsbeskrivning, vad kommer rent konkret att vara din väg framåt för att inrätta ett europeiskt insättningsgarantisystem (EDIS)? Hur tänker du ta itu med frågan om bankkonsolidering på unionsnivå? Är du fast besluten att utan ytterligare dröjsmål genomföra Basel III-standarderna fullt ut?

Det finansiella systemets stabilitet är en förutsättning, om än inte tillräcklig i sig, för hållbar tillväxt och konkurrenskraft. Som Portugals finansminister var jag involverad i hanteringen av flera bankkonkurser efter den globala finanskrisen 2008–2009. Under den ekonomiska kris som följde förlorade många människor sina jobb och hus, och många företag kämpade för att överleva och lades ner. Denna erfarenhet lärde mig att det är viktigt att värna den finansiella stabiliteten och insättarna för att skydda hushållens och företagens välfärd. De delar av bankunionen som redan har införts har i hög grad bidragit till att säkerställa banksektorns motståndskraft. Detta illustrerades väl våren 2023, då ett antal amerikanska regionala banker gick i konkurs, och Credit Suisse var nära att göra det, medan EU:s banker stod emot de därmed sammanhängande ekonomiska chockerna och risken för finansiella spridningseffekter väl.

Hittills har fokus vid utvecklingen av bankunionen främst legat på regelverk och institutionell arkitektur. Om jag blir godkänd, vill jag föra medborgarna och företagen närmare kärnan i bankunionen. Jag skulle vilja fokusera mina insatser på vilka effekter bankunionen kan få för dem: insättningsskyddet måste till exempel vara robust, så att företagen och entreprenörerna kan utveckla sina projekt och vår ekonomi. Bankunionen bör också leda till att bankerna, pådrivna av en effektiv gränsöverskridande konkurrens, tillhandahåller bättre och billigare finansiella tjänster. Sparandet i EU bör användas på det mest produktiva sättet, och företagens investeringar bör understödjas av bankerna. Det måste vara de ytterste målen för bankunionen och den övergripande europeiska spar- och investeringsunionen. I detta sammanhang ytterligare konsolidering göra det möjligt för banker att utveckla effektivare affärsmodeller, vara mer innovativa, investera mer i informationsteknik, växa på den inre marknaden, konkurrera internationellt och bli mer motståndskraftiga mot chocker genom diversifiering. Jag är också en anhängare av mångfalden av affärsmodeller inom banksektorn.

För att vidareutveckla bankunionen kommer jag, om jag blir godkänd, att fastställa följande prioriteringar:

För det första kommer jag att arbeta för att bevara EU:s effektiva tillsynsregelverk. All min tidigare yrkeserfarenhet visar hur viktigt det är med ett sunt och stabilt tillsynsregelverk. Genomförandet av bankpaketet, genom vilket de sista delarna av Basel III-standarderna infördes i EU-lagstiftningen, är min utgångspunkt. EU:s politiska linje är att tillämpa internationellt överenskomna standarder på alla 4 500 banker i EU, inte bara på de stora internationellt verksamma bankerna, vilket är fallet i andra jurisdiktioner. Vi ger bankerna gott om tid att anpassa sig till de nya reglerna. Därför vill jag vara särskilt tydlig på en punkt: vi måste genomföra reglerna, inte minska dem. Vi måste emellertid också beakta den internationella konkurrenskraften samt de möjliga konsekvenserna av förseningar med och skillnader i genomförandet av standarder i andra viktiga jurisdiktioner. Om jag godkänns som kommissionsledamot kommer jag att uppmuntra våra internationella partner att genomföra de överenskomna Baselreformerna så snart som möjligt för att säkerställa lika villkor. Jag anser även att vi efter femton år av omfattande bankreformer bör ta en paus och ge tid för ramen att växa in, även om riktade förändringar av ramen kan komma att behövas även i framtiden.

För det andra kommer jag, om jag blir godkänd, att arbeta för att skapa en kompromiss om ramen för krishantering och insättningsgaranti som skulle leda till verkliga framsteg i hanteringen av bankkonkurser och säkerställa finansiell stabilitet. En starkare ram för krishantering och insättningsgaranti skulle förse myndigheterna med de lämpliga verktygen för att hantera fallerande banker oavsett storlek och affärsmodell, och därigenom bevara värdet i stället för att förstöra det. Förhandlingar om ramen för krishantering och insättningsgaranti bör enligt min uppfattning inledas så snart som möjligt, och om jag godkänns som kommissionsledamot åtar jag mig att satsa på att nå kompromisser mellan Europaparlamentets och rådets ståndpunkter som leder till förbättringar av den nuvarande ramen och stärker den finansiella stabiliteten.

För det tredje kommer jag att arbeta för att fastställa en väg framåt för det europeiska insättningsgarantisystemet för att säkerställa att alla insättare har samma skydd oavsett var inom bankunionen de befinner sig, och för att hantera risken att lokala bankkonkurser orsakar spridning och spill-over till andra banker och andra länder. Jag vill arbeta för en lösning som både Europaparlamentet och rådet kan stödja, och parlamentet kan vara till stor hjälp med detta. Utskottet för ekonomi och valutafrågor antog ett intressant betänkande i slutet av den föregående mandatperioden, i vilket inslag som utgör utgångspunkt för kompromisser identifieras. Eftersom diskussionerna om det europeiska insättningsgarantisystemet har avstannat under nästan tio år, bör vi också vara öppna för olika alternativ för att nå samförstånd. Att det finns en vilja från alla sidor här är avgörande, och om jag godkänns som kommissionsledamot är jag beredd att underlätta en överenskommelse.

För det fjärde kommer jag att undersöka möjligheterna att titta på andra relevanta aspekter som identifierats under de senaste åren. EU måste reflektera över hur man kan säkerställa att lokala bankdotterbolag får stöd från sitt moderbolag i en annan medlemsstat under en kris. Vi måste också undersöka hindren för gränsöverskridande tillhandahållande av banktjänster på den inre marknaden. Det är ingen lätt uppgift. Men den är viktig för att se till att bankunionen verkligen gynnar de enskilda och företagen i EU och verksamt bidrar till att förverkliga EU:s spar- och investeringsunion.

Om jag godkänns kommer jag att räkna med Europaparlamentets stöd i denna strävan. I parlamentets årsrapport om bankunionen 2023 beskrivs bankunionen som ett viktigt komplement till Ekonomiska och monetära unionen och den inre marknaden. Parlamentet betonar potentialen hos en integrerad bankunion att öka konkurrensen och konsumenternas valmöjlighet när det gäller banktjänster till privatkunder och mindre företag, bland annat genom förbättrade möjligheter till gränsöverskridande banktjänster. Dessutom betonas fördelarna med en diversifierad och konkurrenskraftig banksektor i EU. Jag instämmer helt och hållet i dessa åsikter.

EU får inte fördröja insatserna ytterligare, eftersom konkurrenskraftklyftan gentemot andra jurisdiktioner, t.ex. USA, fortsätter att vidgas. Det är hög tid att göra framsteg med ramen för krishantering och insättningsgaranti, det europeiska insättningsgarantisystemet och alla andra projekt som krävs för att vidareutveckla bankunionen.

6. Skuggfinansieringsstrukturer som för närvarande faller utanför regleringsområdet kan ge upphov till problem, särskilt när det gäller makrotillsynsaspekter. Vad anser du om kopplingen mellan finansinstitut som inte är banker och det traditionella banksystemet och om potentiella initiativ i detta avseende?

Finansiella institut som inte är banker, såsom kapitalförvaltningsbolag, investeringsfonder, investeringsbolag, pensionsfonder, försäkringsbolag och i mindre utsträckning oreglerade enheter, såsom family offices, statliga förmögenhetsfonder, finansbolag och nationella pensionsfonder, är en viktig finansieringskälla för företag, banker och regeringar och är väletablerade leverantörer av finansiella tjänster i EU och runt om i världen. De är avgörande för EU:s svar på utmaningarna 1) att locka privat kapital för att finansiera EU:s politiska prioriteringar och den digitala, gröna och sociala omställningen och innovativa projekt, vilket understryks i nyligen framlagda expertrapporter på hög nivå, och 2) att tillhandahålla finansiella tjänster till EU:s ekonomi och till resten av världen.

Kommissionens högnivåforum om kapitalmarknadsunionen, där jag satt som medordförande för den del som ansvarade för icke-professionella aktörers deltagande, påpekade 2020 att ett viktigt mål för kapitalmarknadsunionen är att främja ekonomisk konkurrenskraft och tillväxt genom att tillhandahålla mer diversifierade finansieringskällor för finansiering av innovation, och därmed öka produktiviteten. Finansiella institut som inte är banker är en källa till finansiell mångfald, eftersom de främst finansierar sig själva och investerar via kapitalmarknader och också utgör en viktig källa till investeringar och finansiering för banker och andra privata och offentliga sektorer.

Under de senaste åren har andra sektorer än banksektorn vuxit sig större än banksektorn mätt i totala finansiella tillgångar. Jag är mycket medveten om att de senaste årens stresshändelser, såsom likviditetskrisen under covid-19-pandemin, Archegos-skandalen eller krisen rörande fonderna med skulddriven förvaltningsstrategi, har lett till

att oro beträffande den finansiella stabiliteten hos finansiella institut som inte är banker har uttryckts i internationella politiska diskussioner, och att initiativ tagits i ett antal jurisdiktioner i och utanför EU samt i internationella organisationer. De potentiella sårbarheterna rör beredskap inför likviditetschocker, alltför stor skuldsättning, särskilt genom finansiell upplåning och derivat, samt de okända effekterna av de växande kopplingarna mellan dessa enheter och det traditionella banksystemet.

Jag tror att en förutsättning för att de finansiella institut som inte är banker ska kunna bidra verksamt till spar- och investeringsunionen, som är en central prioritering för kommissionen i linje med de politiska riktlinjerna, är att de är motståndskraftiga. Jag välkomnar därför att Europaparlamentet i sin rapport om bankunionen 2023 också konstaterar att det råder ett behov av att stärka motståndskraften hos de finansiella institut som inte är banker. I rapporten betonas dessutom vikten av att utveckla reglerings- och tillsynsverktyg för att förhindra en likviditetskras och riskerna med sammankopplingen av bankerna och de finansiella institut som inte är banker. De finansiella institut som inte är banker och som regleras på EU-nivå omfattas av robusta regleringssystem, särskilt direktivet om marknader för finansiella instrument, fondföretagsdirektivet, direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder, förordningen om Europas marknadsinfrastrukturer och Solvens II, som alla nyligen har ändrats. De berörda enheterna är verksamma inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn, som också övervakar risker för den finansiella stabiliteten via de europeiska tillsynsmyndigheterna, Europeiska systemrisknämnden (ESRB) och de nationella behöriga myndigheterna. Det är därför värt att notera att kommissionens avdelningar nyligen har inlett ett riktat samråd, som på grundval av dessa resultat samlar in belägg för att befintlig makrotillsynspolitik är lämplig för att hantera systemrisker som härrör från verksamhet som bedrivs av finansiella institut som inte är banker. Jag förväntar mig också att det belyser områden som till stor del inte har påverkats av tidigare lagstiftningsåtgärder, däribland finansiella institut som inte är banker, som i dag inte omfattas av EU:s regleringsområde, och därmed skapar större klarhet om huruvida ytterligare åtgärder behövs. Resultaten från samrådet kommer också att underlätta bedömningen av olika alternativ för att förbättra övervakningen av likviditetsrisker i penningmarknadsfonder.

Finansiella kopplingar mellan banker och finansiella institut som inte är banker, så kallad sammanlänkning, är också en viktig fråga som bör beaktas, och jag välkomnar att Europaparlamentets betänkande om bankunionen från 2023 har dragit politisk uppmärksamhet till den frågan. Jag anser att det är viktigt att övervaka dessa exponeringar – och ECB:s gemensamma tillsynsmekanism gör redan detta – och motverka överdrivet risktagande, särskilt i kombination med otillräcklig riskhantering. Tack vare parlamentets stöd har unionen nyligen genom 2024 års bankpaket (kapitalkravsförordning 3) skärpt kraven enligt ramen för stora exponeringar, som bankerna måste uppfylla i fråga om deras exponeringar mot vissa finansiella institut som inte är banker. I detta syfte föreskriver bankpaketet att bankernas aggregerade exponering mot sektorn för finansiella institut som inte är banker ska offentliggöras, främst med fokus på exponeringar mot enheter som inte är banker och som inte omfattas av EU:s regelverk, och på specifika reglerade enheter, såsom penningmarknadsfonder eller högbelånade alternativa investeringsfonder. Det ger också Europeiska bankmyndigheten mandat att se över befintliga riktlinjer för finansiella institut som inte är banker och att lägga fram en rapport om deras bidrag till kapitalmarknadsunionen och om bankernas exponeringar mot dessa enheter.

Om jag blir godkänd som kommissionsledamot kommer jag att ytterligare undersöka hur man kan säkerställa motståndskraften hos finansiella institut som inte är banker med hänsyn till de risker som de utgör men också till deras bidrag till spar- och investeringsunionen och därmed till konkurrenskraften i EU:s ekonomi. Jag kommer dessutom att fortsätta att samarbeta med europeiska intressenter och internationella partner, särskilt via rådet för finansiell stabilitet, för att övervaka den senaste utvecklingen, bedöma framväxande risker och sårbarheter, fullgöra G20- och G7-ländernas åtaganden om reformer av finansiella institut som inte är banker, och, där så är möjligt, säkerställa ett samordnat och väl utformat svar på sårbarheter hos de finansiella institut som inte är banker, och undvika regelarbitrage i dagens integrerade globala finansiella system.

Hållbar finansiering

7. Vilka ytterligare åtgärder krävs för att säkerställa att unionen förblir en global ledare på hållbar finansiering, att kapital frigörs för investeringar i den digitala och gröna omställningen och att ramen för hållbar finansiering stärks? Hur planerar du att arbeta för en internationell utgångspunkt för hållbar finansiering för att öka interoperabiliteten och effektiviteten hos standarder för hållbar finansiering i alla jurisdiktioner? Hur tänker du förenkla, förbättra användbarheten, bland annat genom att minska den administrativa bördan och rapporteringsbördan, och effektivisera ramen för hållbar finansiering och samtidigt uppnå de ambitiösa resultat som krävs? Anser du att den nuvarande förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar hjälper icke-professionella investerare att bedöma hållbarhetsrisker och fatta välgrundade investeringsbeslut, och anser du att investeringsprodukter som marknadsförs som hållbara bör uppfylla minimihållbarhetskriterierna?

Såsom anges i min uppdragsbeskrivning från ordförande Ursula von der Leyen måste vi vidareutveckla hållbar finansiering, särskilt för omställning och klimatresiliens, och se till att EU förblir en global ledare på detta område.

EU:s ram för hållbar finansiering är nu i stort sett på plats. Med tanke på hur brådskande det är att agera har verktygslådan utvecklats på relativt kort tid, sedan 2018. De tidiga tecknen är i stort sett uppmuntrande. Vi ser en stadig ökning i antalet gröna investeringar. Det står också klart att denna nya ram och dess rapporteringskrav medför nya kostnader på kort sikt, och att investeringar kanske inte alltid leder till omedelbar avkastning. Kostnaderna för att inte ta sig an klimatutmaningen blir dock allt tydligare.

Om jag blir godkänd som kommissionsledamot kommer jag att bygga vidare på den befintliga ramen och arbeta för att rationalisera kraven i syfte att minska onödiga bördor, utan att äventyra våra gemensamma mål för den europeiska gröna given. I detta skede förstår jag att vi inte behöver nya omfattande krav eller föreskrifter, men vi behöver förmodligen anpassa de som redan finns för att göra dem ändamålsenliga. Riktade översyner bör också genomföras för att förenkla och underlätta tillämpningen av ramen. Det är även av stor vikt att fortsätta bistå de berörda parterna i deras genomförandeinsatser. Verktygslådan måste fortfarande förenklas och bli mer proportionerlig när det gäller mindre marknadsaktörer, inbegripet när det gäller de indirekta effekterna av större aktörers skyldigheter, och för att ytterligare underlätta för alla enheter att öka omställningsfinansieringen, oavsett deras utgångspunkt och med tanke på att signifikanta framsteg mot hållbarhetsmålen, även om de sker stegvis, är bättre än inga framsteg alls. Om jag godkänns kommer jag att arbeta för att förbättra ramens allmänna användbarhet, minska de administrativa bördorna för företagen och rationalisera ramen för att göra den mer användbar för ett bredare spektrum av aktörer, inklusive små och medelstora företag, utan att undergräva de centrala målen och utan att det ger upphov till grönmalning. För att ytterligare genomföra dessa prioriteringar kommer jag att ha ett nära samarbete med verkställande vice ordföranden med ansvar för ren, rättvis och konkurrenskraftig omställning, kommissionsledamoten med ansvar för ekonomi och produktivitet, genomförande och förenkling, kommissionsledamoten med ansvar för miljö, vattenresiliens och en konkurrenskraftig cirkulär ekonomi och kommissionsledamoten med ansvar för klimat, nettonollutsläpp och ren tillväxt.

Vi måste fortsätta att ge genomförandevägledning, särskilt när det gäller genomförandet av de europeiska standarderna för hållbarhetsrapportering, taxonomin och den europeiska standarden för gröna obligationer. Vi måste se till att kraven på offentliggörande och omställningsplanering för företagen är enhetliga inom hela ramen. Särskilda lösningar bör också utvecklas för att bättre tillgodose behoven hos små och medelstora företag och eventuellt små midcap-bolag, inbegripet utveckling av enkla och tillgängliga rapporteringsstandarder. Vi bör lyssna på återkopplingen om de utmaningar som rapporterats under de första åren av genomförandet och göra nödvändiga anpassningar av hela ramen enligt en konsekvent och holistisk strategi. Vi har redan inlett ett offentligt samråd om förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar, och på grundval av den återkopplingen kommer vi att bedöma lämpligt tillvägagångssätt. Vi bör också se över de delegerade akterna om EU-taxonomin så att de omfattar fler ekonomiska verksamheter, underlätta tillämpningen av befintliga kriterier såsom principen om att inte orsaka betydande skada, samt säkerställa att omställningsverksamheterna fortsätter att följa en trovärdig omställningsväg som är förenlig med en klimatneutral ekonomi och att upplysningar om taxonomin är kostnadseffektiva. Slutligen bör vi ytterligare underlätta dataflödet och maskinläsbarheten, och i detta syfte fullt ut utnyttja den europeiska gemensamma åtkomstpunkten.

Om jag godkänns kommer jag att fortsätta arbetet med förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar för att hantera grönmalning effektivare och göra det lättare för slutinvestorer att förstå hållbarhetsegenskaperna hos de finansiella produkter som de överväger att köpa. I detta syfte bör vi först och främst överväga ändringar av upplysningarna avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG) för finansiella produkter för att förbättra jämförbarheten och tillförlitligheten. Investerarna måste få robust, meningsfull och lättbegriplig information för att undvika potentiellt vilseledande påståenden eller komplexa processer. Upplysningarna i förordningen om

hållbar finansiering måste också vara förenliga med andra upplysningar enligt den bredare ramen för hållbar finansiering. Detta skulle gynna både icke-professionella investerare och produktutvecklare. För det andra måste vi bedöma genomförbarheten av ett hållbarhetsrelaterat kategoriseringssystem för finansiella produkter. Det nuvarande missbruket av ramen som ett pseudo-märkningssystem medför risker för grönmålning och för investerarskyddet och ger ingen korrekt kategorisering av produkter. Ett enkelt kategoriseringssystem, som bygger på tydliga mål och robusta kriterier, skulle kunna underlätta investerarnas förståelse och undvika vilseledande påståenden rörande miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning. Alla dessa åtgärder skulle bidra till att locka nya investerare som är intresserade av kostnadseffektiva gröna produkter, och mobilisera långsiktigt sparande till gröna investeringar, som en del av en djupare och mer integrerad spar- och investeringsunion.

Men vi måste också komma ihåg att klimatförändringar och miljöförstöring är en global utmaning. Om jag blir godkänd som kommissionsledamot kommer jag att fortsätta arbetet i internationella forum och med partnerländer för att underlätta interoperabiliteten mellan våra ramar. Ökad interoperabilitet – särskilt när det gäller taxonomier och hållbarhetsinformation – kommer att bidra till utvecklingen av gränsöverskridande kapitalmarknader med lika villkor för EU-företag. EU-taxonomin har inspirerat liknande ramar i bland annat Sydafrika, Colombia, Singapore och Mexiko. När det gäller omställningsfinansiering bör vi fortsätta utveckla de principer och verktyg som krävs för att anpassa de finansiella verksamheterna till klimat- och hållbarhetsmålen, i överensstämmelse med EU:s principer och regler. Detta kommer i sin tur bidra till att upprätthålla lika villkor och konkurrenskraft för EU-aktörerna samtidigt som de globala klimat- och miljöambitionerna höjs. När det gäller upplysningar bör vi fortsätta att föregå med gott exempel. EU:s strategi för rapportering, inbegripet dubbel väsentlighet, har inspirerat länder som Schweiz och Kina. Flera länder (t.ex. Japan och Förenade kungariket) integrerar också ESG-faktorer i investeringsbeslut. Slutligen bör kommissionen bygga vidare på den mycket höga interoperabilitetsnivå som redan uppnåtts mellan EU-standarder och globala rapporteringsstandarder för att minska potentiella bördor för EU:s företag.

Fråga från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd

8. I uppdragsbeskrivningen till dig uppmanade Europeiska kommissionens ordförande dig att se till att EU:s regler ger konsumenter och investerare ett lämpligt skydd, så att de kan fatta välgrundade beslut och öka sitt deltagande på kapitalmarknaderna på rättvisare villkor, särskilt mot bakgrund av införandet av AI inom finanssektorn. Vilka konkreta åtgärder, inbegripet lagstiftningsåtgärder, kommer du att vidta för att uppnå ovanstående mål? För att stödja detta uppmanas du att utarbeta en strategi för finanskunskap. Vilken är din plan och de åtgärder som du avser att vidta för att utveckla denna strategi?

Icke-professionella investerare måste ges möjlighet att fatta välgrundade investeringsbeslut, skyddas på lämpligt sätt och få rättvisa villkor när de investerar. Jag anser att dessa är nödvändiga förutsättningar för att öka andelen icke-professionella investerare på kapitalmarknaderna. Endast om de icke-professionella investerarna kan lita på att marknaderna ger dem skäligen avkastning och uppfyller deras investeringspreferenser, kommer de att känna sig motiverade att investera mer. Ett ökat deltagande av icke-professionella kunder kommer också att hjälpa EU:s ekonomi. Medel kan kanaliseras till investeringar för att säkerställa att vi kan uppnå våra ekonomiska mål, såsom finansiering av innovation, uppstarts företag och den digitala, sociala och gröna omställningen.

För att uppnå ovanstående mål är det avgörande att prioritera ett snabbt godkännande och genomförande av kommissionens strategi för icke-professionella investerare, i överensstämmelse med ovanstående mål. Oavsett slutresultatet står det dock klart att åtgärderna i strategin för icke-professionella investerare sannolikt inte kommer att vara tillräckliga för att åstadkomma en grundläggande förändring av icke-professionella investerares attityder till investeringar. Vi måste göra ännu mer.

Om jag blickar framåt, avser jag, om jag blir godkänd som kommissionsledamot, att bredda fokus och undersöka olika sätt att utveckla en verklig inre marknad för enkla och billiga investerings- och sparprodukter, i syfte att säkerställa större urval, lägre priser och bättre tillgång till sådana produkter. Jag skulle för det ändamålet stödja mig på samråd och på mina erfarenheter som medordförande för högnivåexpertgruppen för segmentet kapitalmarknadsunionen för icke-professionella investerare. Om jag blir godkänd kommer jag att göra en noggrann bedömning av huruvida det finns en effektiv och fungerande inre marknad för sådana produkter, och hur och i vilken utsträckning olika investeringssätt kan locka nya investerare, bland annat genom användning av lättillgängliga digitala verktyg, och om de rätta förutsättningarna finns för att EU:s företag ska kunna växa och erbjuda kostnadseffektiva och transparenta gränsöverskridande produkter med god avkastning, som också säkerställer att icke-professionella investerare är tillräckligt informerade. Vi har sett exempel i vissa medlemsstater på framgångsrikt inrättande av investerings- och sparkonton som gett skatteincitament och uppmuntrat icke-professionella investeringar. Jag skulle vilja titta närmare på hur dessa system fungerade och vad som gjorde dem

framgångsrika. Alla insatser i denna riktning skulle kräva en gemensam satsning på både EU-nivå och nationell nivå. För att uppnå dessa mål kommer jag, om jag blir godkänd, att ha ett nära samarbete med andra kommissionsledamöter, särskilt kommissionsledamöten med ansvar för demokrati, rättvisa och rättsstatsprincipen, och alla berörda parter.

Artificiell intelligens (AI) kan hjälpa konsumenter och icke-professionella investerare att fatta mer välgrundade beslut genom snabb behandling av data och genom att ge individanpassad kunskap på ett mer tillgängligt sätt och erbjuda produkter och tjänster som är mer skräddarsydda för enskilda konsumenters behov. Därigenom kan tillgången till kapitalmarknaderna förbättras. Naturligtvis medför möjligheter risker, vilket är anledningen till att ett snabbt genomförande av AI-akten är viktigt för att skapa förtroende. Om jag godkänns kommer jag att ha ett nära samarbete med den verkställande vice ordföranden med ansvar för tekniksuveränitet, säkerhet och demokrati, för att säkerställa att tillämpningen av AI-akten integreras på ett smidigt och effektivt sätt i den befintliga finansiella tillsynen.

Om jag blir godkänd som kommissionsledamot kommer jag också att fortsätta det viktiga arbete med finansiell kompetens som utförts under den senaste mandatperioden. Jag kommer, så som jag ombeds att göra i min uppdragsbeskrivning, att föreslå en särskild strategi. Finansiell kompetens är en viktig livskunskap som bör utvecklas tidigt i livet, eftersom den ger människor betydligt bättre förutsättningar att fatta välgrundade beslut om sina finanser och planera för framtiden. Med tanke på det ökande antalet nätbedrägerier måste konsumenter av finansiella tjänster bli mer medvetna om och bättre förberedda på it-bedrägerier. Tyvärr är den finansiella och digitala kompetensen i EU fortfarande alltför låg: en Eurobarometerundersökning från juli 2023 visar att endast 18 % av invånarna i EU har hög finansiell kompetens. Nivån på den finansiella kompetensen varierar också avsevärt mellan medlemsstaterna och mellan olika grupper inom medlemsstaterna och är lägre hos främst kvinnor, ungdomar och äldre med lägre läs- och skrivkunnighet. Låg finansiell kompetens påverkar det ekonomiska välbefinnandet för enskilda personligen, för hushållen och för samhället i stort.

Jag kommer att behöva göra en bedömning av och identifiera de återstående flaskhalsarna som hindrar det konstruktiva arbete som hittills utförts att få full verkan, samt samråda med och reflektera över den lämpligaste vägen framåt. Oavsett vilken strategi som väljs kommer den att rymma en undersökning av olika sätt att stödja och öka utbytet av bästa praxis mellan medlemsstaterna samt ge ytterligare vägledning för genomförandet av de befintliga ramarna för finansiell kompetens. Jag är väl medveten om kommissionens behörighet på detta område och kommer noga överväga de politiska alternativen i samråd med berörda parter inom flera sektorer och i samarbete med andra kommissionsledamöter för att säkerställa att lämpliga åtgärder vidtas. I detta avseende räknar jag med Europaparlamentets stöd, eftersom finansiell kompetens helt klart är ett område där vi alla måste samarbeta på ett konsekvent och verkningsfullt sätt.

Slutligen vill jag betona att även om insatser för att förbättra den finansiella kompetensen är ett viktigt komplement till konsumentskyddsreglerna, kan de naturligtvis aldrig ersätta en solid rättslig ram för konsumentskyddet.

Fråga från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

9. Ditt uppdrag kommer att vara att fortsätta arbetet med digitala finanser och med genomförandet av det nya paketet för bekämpning av penningtvätt.

Vilka åtgärder planerar du att vidta för att bedöma införandet av AI-system i finanssektorn, inbegripet deras överensstämmelse med de särskilda krav för AI-system med hög risk som föreskrivs i AI-akten (såsom riskhanteringssystem eller konsekvensbedömningar avseende grundläggande rättigheter)? Vilka prioriterade åtgärder tänker du vidta för att effektivt genomföra det nya enhetliga regelverket för bekämpning av penningtvätt, särskilt när det gäller finanssektorn, men även den icke-finansiella sektorn, samt nya befogenheter, ansvarsområden och verktyg som tillhandahålls finansunderrättelseenheterna för att förebygga, upptäcka och bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism?

I min uppdragsbeskrivning har jag ombetts av kommissionens ordförande Ursula von der Leyen att fortsätta arbetet med digitala finanser och i synnerhet att bedöma användningen av artificiell intelligens (AI) inom finanssektorn. Om jag blir godkänd som kommissionsledamot kommer jag att samarbeta med andra kommissionsledamöter och med stöd av GD FISMA, de europeiska tillsynsmyndigheterna och den av Europeiska kommissionen nyligen inrättade Europeiska AI-byrån för att uppnå våra gemensamma mål. Dessutom kommer jag självklart ha ett nära samarbete med Europaparlamentet och rådet. Om jag bekräftas kommer jag att bygga vidare på det arbete som redan utförts, särskilt de senaste samråden och riktad uppsökande verksamhet som syftar till att samla in kunskap från berörda parter om den aktuella marknadsutvecklingen samt potentiella risker med och hinder för införande av AI i finanssektorn. Jag kommer också att ha ett nära samarbete med tillsynsmyndigheterna och Europeiska AI-

byrån för att säkerställa efterlevnad av de särskilda krav för de AI-system med hög risk som anges i AI-akten. Eftersom AI i hög grad innebär möjligheter och risker på global nivå kommer jag, om jag blir godkänd som kommissionsledamot, att samarbeta med våra internationella motparter såsom rådet för finansiell stabilitet, arbetsgruppen för finansiella åtgärder, Baselkommittén för banktillsyn och Banken för internationell betalningsutjämning för att utveckla globalt samordnade lösningar med respekt för europeiska värden.

Jag tror att det är av yttersta vikt att samarbeta med alla berörda parter – såväl konsumenter som användare, leverantörer, utvecklare och tillsynsmyndigheter, inte minst Europaparlamentet och rådet – för att säkerställa ett snabbt genomförande av de nya reglerna i AI-akten. I AI-akten identifieras konsumentkreditbedömningar och riskbedömningar och prissättning inom hälso- och livförsäkringar som högrisktillämpningar, och vi måste ägna särskild uppmärksamhet åt att AI-användningen inom dessa sektorer uppfyller de standarder som fastställs i AI-akten. Om jag godkänns kommer jag att ha ett nära samarbete med vice ordföranden med ansvar för tekniksuveränitet, säkerhet och demokrati för att bedöma införandet av AI i finanssektorn. Om det uppkommer frågor om hur EU:s lagstiftning om finanssektorn ska tillämpas på AI, kommer jag också att ha ett nära samarbete med tillsynssamfundet för att se hur dessa frågor bäst kan hanteras.

Om jag godkänns vill jag inta en proaktiv hållning för att ta itu med det föränderliga AI-landskapet inom finanssektorn, varvid jag kommer att beakta det faktum att det behövs en nyanserad politisk strategi som ger utrymme för innovation där det råder balans mellan utnyttjandet av de möjligheter och fördelar den erbjuder och en solid riskhantering när det gäller såväl finansiell stabilitet som grundläggande rättigheter. Genom att samarbeta med medlagstiftarna och de berörda parterna och främja dialog skulle jag vilja skapa ett stödjande ekosystem som gör att AI:s potential kan utnyttjas av både finanssektorn och de finansiella tillsynsmyndigheterna samtidigt som dess risker mimimeras.

När det gäller bekämpning av penningtvätt kan det reformpaket som man enades om under den föregående mandatperioden åstadkomma verkliga förändringar i kampen mot ekonomisk brottslighet. Avgörande för hur framgångsrik en lagstiftning blir är dock hur den genomförs ute på fältet. Jag delar helt och hållet målet i de politiska riktlinjerna för denna kommission att fokusera på bättre genomförande och efterlevnad av unionens regler. Jag anser att detta bör vara vårt främsta fokus i kampen mot penningtvätt, om vi ska kunna förverkliga denna reform och göra den framgångsrik. Om jag godkänns kommer jag att nära anpassa mig till den nominerade kommissionsledamoten med ansvar för inrikes frågor och migration för att säkerställa enhetliga strategier för våra gemensamma mål i kampen mot organiserad brottslighet. Jag kommer också att säkerställa ett nära samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna för korrekt införlivande av det nya penningtvättsdirektivet, och en öppen dialog med sektorerna för att möjliggöra en smidig infasning av kraven i de nya penningtvättsförordningarna.

Fram till mitten av 2027 ska vi bereda vägen för tillämpningen av den nya ramen. Vi har därför ingen tid att förlora. Reformen var enorm och rymmer viktiga nyheter, och vi måste se till att de införs på ett enhetligt sätt. Arbetet måste inledas nu om vi ska kunna uppnå resultat.

Arbetet med genomförandeåtgärderna och de delegerade åtgärderna pågår redan. De ska i detalj ange på vilket sätt enheterna inom såväl den finansiella som den icke-finansiella sektorn förväntas uppfylla de viktiga kraven. Arbetet med gemensamma verktyg och metoder för att övervaka dessa sektorer utgör också en prioritet. Om jag blir godkänd som kommissionsledamot kommer jag att se till att mina avdelningar fortsätter att bygga vidare på denna dynamik genom ett nära samarbete med Europeiska bankmyndigheten och de nationella myndigheterna. Alla tekniska åtgärder kommer att bli föremål för offentligt samråd, så att branschen kan bidra med sakkunskap och förslag. Denna process kommer att säkerställa att de lagstadgade kraven är adekvata, proportionella och ändamålsenliga. Av lika stor vikt för mig är att den nya myndigheten för bekämpning av penningtvätt får rätt struktur.

När det gäller finansunderrättelseenheterna (FIU) har arbetet med att harmonisera hur de tar emot, behandlar och utbyter information redan inletts. Kommissionen håller i nära samarbete med finansunderrättelseenheterna för närvarande på att utveckla en ny version av FIU.net:s plattform för säkert informationsutbyte. Arbetet har också inletts för att sammanlänka de nationella bankkontoregistren. Alla dessa arbetsflöden kommer att avsevärt förbättra finansunderrättelseenheternas förmåga att snabbt utbyta och analysera information och rapportera ärenden till de brottsbekämpande myndigheterna.

Om jag blir godkänd som kommissionsledamot kommer jag inte att tveka att agera beslutsamt. Europa har inte råd att upprepa samma misstag som i det förlutna, då sena eller felaktiga åtgärder som antogs eller genomfördes på nationell nivå äventyrade vår kollektiva förmåga att bekämpa ekonomisk brottslighet. Därför har jag för avsikt att

använda alla instrument för genomförande och verkställighet som står till mitt förfogande, inbegripet förebyggande förfaranden och överträdelseförfaranden, för att säkerställa att den rättsliga ramen och våra myndigheters framgångsrikt bidrar till att uppnå våra gemensamt överenskomna mål.